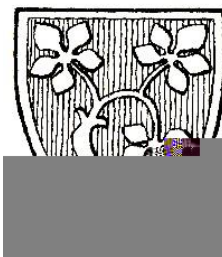

zprávy

roudnické farnosti

49. číslo – září 2019

ÚVODNÍK

FARNÍ DEN MÁME ZA SEBOU

Občas říkáme společenství ve farnosti farní rodina. Je to hezký příměr, vždyť se vídáme častěji než s mnohými příbuznými. V rodině se tu a tam něco slaví. Jednou výročí svatby, jindy narozeniny. A co by pro naši farní rodinu mělo být hlavním důvodem ke slavení, jsou narozeniny naší Matky, Panny Marie. A tak jsme byli všichni o prvním zářijovém víkendu pozváni na oslavu.

V sobotu Klášterní klub nepraskal ve švech, dopoledne nás bylo do deseti. Návštěvou a dobrými radami a příklady nás poctil Tomáš Redlich, pastorační asistent z dobře fungující farnosti od svaté Terezie v Kobylisích. Tím, že nás byl jen malý kroužek, se z očí do očí dobře diskutovalo a padaly nápady. Četné. Obnovit pravidelnou farní kávu po mši druhé neděle v měsíci. (Vždyť jsme si vždy pochutnali na pečeném a nejen pekačkám to musí chybět.) Ohlášky rozšířit krom událostí liturgických o podnětné dění v komunitě, dokonce třeba i širší než farní. Nechat maličkých, aby se více zúčastnili nejen nošením darů při mši, ale třeba i dětskou mši. Mluvili jsme i o tom, že Boží slovo by mělo znít jasně. Uspořádáme proto lektorský kurz, zřejmě i vikariátní.

V sobotu odpoledne byl kroužek ještě užší, zato v síni se pod vedením bohoslovce Tomáše Sixty sešla pořádná porce ministrantů.

Vše pak početně vylepšilo nedělní odpoledne na zahradě. Skvělá muzika v podání kapely Double Guitar Band, výborné židovické pivo a uzenky a přes spíše listopadové počasí slušně zaplněné auditorium (sešlo se nás přes 60). Konec dobrý, všecko dobré. Myslíme, že by bylo dobře uspořádat i farní den jarní. Když termín nebude kolidovat s vinobraním a konsonancemi, snad nás lačných farního rodinného tepla přijde více.

Tomáš Petrák

DODATEK Z PRACOVNÍ SKUPINY

Odpoledne farního dne ze skupinky "pracovní činnosti" vyplynulo, že je potřeba:

1. Pomoci při každotýdenním úklidu kostela - bude-li více ochotníků, rozdělí si služby - kontakt paní Horová, tel. 737888826
2. Praní oltářních pláten - cca 2x do roka - případně jejich obnova
3. Pomoc při pěstování květin na výzdobu kostela na farní zahradě - možno si vypěstovat i pro sebe. Kontakt pan Jan Horák, paní Blanka Horová
4. Pomoc v Ekocentru s bylinkovou zahrádkou.

Tady máme možnost služby bližním a svědčit o Kristu jako o někom, kdo nás nejen zaujal, ale komu jsme uvěřili a v kom jsme zakotveni.

Marie Hrnčířová

KDO JE KDO

S paní Marií Vrbovou jsem se seznámil v ruční dílně v diakonii v Krabčicích. Tenkrát jsem tam jezdil do kaple na bohoslužbu slova s jednou partikulí eucharistie, a když pak paní, která ji dostávala, zemřela, vypadalo to chvíli, že bohoslužby v Krabčicích zaniknou. Pak jsme ale s panem farářem oslovili dámy, které byly pokřtěné, dříve do kostela pravidelně docházely, ale pak se tomu z různých důvodů vzdálily. Mezi nimi

byla i paní Vrbová, která teď se svými kamarádkami pravidelně navštěvuje bohoslužby slova.

Kolik je Vám vlastně let?

Už mi jde na 84. Nikdy jsem ani nemyslela, že bych se dožila tak vysokého věku.

Vy jste mi vyprávěla o své babičce, mamince maminky, to bylo zajímavé.

Moje babička odjela dělat kariéru do Ameriky jako překladatelka a děcko s sebou brát nechtěla nebo nemohla, a tak zaplatila nějaké rodině a dala moji maminku do pěstounské péče. Já si na tu pěstounku, my jsme jí vlastně říkali babičko, ještě dobře pamatuju. Pak byla maminka na výchovu u nějakých řádových sester v Praze. Tam se učila ruční práce a to pak předala nám.

V Praze se tedy pak seznámila s Vaším tatínkem.

Ano. Jako s vojákem. On pocházel ze Sirákova na Žďársku. Jeho tatínek byl vdovec, který se znovu oženil s paní, která už také měla potomstvo, a pak ještě spolu měli nějaké děti, takže jich byla spousta. Spousta tetiček a strýčků, ale drželi úžasně pohromadě.

A tam jste se Vy narodila?

Ano. Tatínek byl vyučený švec. Bydleli jsme v takovém malém baráčku, kousek pole. A maminka si přivydělávala tak, že dělala dámám do Prahy takové ty plesové rukavičky.

Jak vzpomínáte na válku?

V pětačtyřicátém se vdávala nejmladší tatínkova sestra. Bylo to ve Vratislavicích u Liberce. Šílená dálka. Takže vlakem. Musel jet samozřejmě otec nevěsty, tedy můj dědeček, aby dal požehnání, já jako družička, tehdy devítiletá a bratranec za mládence. Do dneška nepochopím myšlení rodičů, že nás za války pustili s tím starým dědou takovou dálku. Maminka pak dostala strach, když jsme se měli vracet a poslala tatínka za námi, aby nás na zpáteční cestě doprovodil. V půlce cesty, nepamatuju si, kde to bylo, ten vlak začali bombardovat. Po tom zážitku jsem se dlouho budila ze spaní. Na jedné straně vysoká stráň a na druhé louka. A lidé vybíhali z vlaku na tu louku a já viděla třeba na půl přeřízlé lidi, jak to tam padalo. Byla tam panika a první co tatínek udělal, že nás nacpal pod sedadla a tam jsme byli, až odletěli. Pak si pamatuju, jak tatínek nesl svého otce na zádech do té stráně, tam jsme vyšplhali a tam bylo stavení, kde ošetřovali raněné a sanitky to odvážely, komu ještě bylo pomoci. Lokomotivu rozstříleli celou. Pak tam dali novou a pokračovalo se tím samým vlakem dál. Bylo to v lednu, vlak byl děravý a od krve, ale jel.

Kdo to střílel?

Američani. Ještě po tolika letech si vybavím obličej toho černého pilota, jak na nás nalítávali. Nechutný zážitek na konci války. Pak, když přišli Rusové, tak nějak zjistili, že tatínek šije boty a přinesli spoustu krásných kůží a tatínek jim šil ty vysoké holínky. A já se pak mohla vozit na jejich koních, to se mi moc líbilo. A maminka skrývala po válce na půdě dva německé učitele. Kdyby to neudělala, tak je odstřelili. Ale maminka říkala, copak on za to taky každý mohl, když byl Němec? Maminka byla úžasný člověk. Za války si říkala, co ti lidé v té Praze? Tak skupovala živobyť a nosila to v noci v kufru na nádraží a nějaký ajzboňák to přebíral a vozil do Prahy. Ta musela mít deset andělů strážných. Pak jsme se přestěhovali na Moravu do Lednice. A už jsem chvátala pod čepec. Pak jsem prožila šedesát tři let ve Vranově u Dražiče.

Jak jste se seznámila s manželem?

Jako s vojákem. Taky jako moje maminka. Nevěděla jsem, do čeho jdu. V hospodářství toho bylo na práci moc, ale na uživení další pracovní síly to už nebylo. Byli jsme tam já s manželem, my přibývali, tchán s tchyní a výměnkáři (prarodiče tchýně), kteří nevydělávali nic, ale někdo je musel živit. Muselo se makat a makat a makat. Nebyla mateřská, přídavky, nic. Když jsem měla už tři děti a mělo přijít další, dostal manžel strach, že už to neuživíme a poslal mě k doktorovi, abych si to nechala vzít. Já jako poslušná žena odjela, ale nešla jsem tam. Chodila jsem po městě a šrotovalo mi to v hlavě. Pak jsem se vrátila a zalhala jsem, to bylo jedinkrát, kdy jsem manželovi zalhala, že mi doktor řekl, že už to nejde. Čekali jsme, že to bude další holka, ale byla to dvojčata, kluci. A ještě se narodili předčasně, protože táta pustil rádio, bylo to v šedesátém osmém a zrovna hlásili okupaci. A já z toho porodila. V JZD se bralo pár korun. Já vlastně nevím, jak jsme to dělali, že jsme přežili. Jediná výhoda byla, že vždycky bylo co chytit na dvoře. Kráva byla živitelka. Zaplat Pánbůh, že nás maminka naučila hospodařit. Nic se nesmělo vyhodit. Ale vzpomínám na to hezky. Mám dojem, že jsme byli často šťastnější než lidé dnes, kteří se pořád za něčím honí. Když byla neděle, tak byla neděle. Až potom to JZD pokazilo samo sebou. Pak to bylo přes týden na panském a v neděli na svém. Zvládali jsme to. Kluky jsme vychovali tak, že zajistí své rodiny. S mým tchánem nebyla nikdy moc řeč, ale já se ho nebála a nakonec jsem mu vděčná, jak mi pomáhal s dětma, a když pak odcházel, tak jsem mu posluhovala. Byl za to nesmírně vděčný. Dál se s nikým sice moc nebavil, ale když jsem byla pryč, tak se ptal: „Kde mám Marušku?“

Chodili jste jako malí do kostela?

S tatínkem jsme chodili pravidelně. Maminka nebyla tak striktní. Říkala: „Já se třeba budu modlit před kostelem, ale abych pak musela řešit se sousedkama, kdo co měl na sobě, to ne.“ Ale křesťansky žila. Když třeba přijel do města flašinetář, tak s námi seděl u stolu a vždy na čestném místě. I s manželem jsme chodili pravidelně do kostela. Vždy před Vánocema, ani si přesně nepamatuju, kdy to bylo, jsme večer pravidelně padli na kolena a modlili se růženec. Děti máme všechny pokřtěné. Jen za socialismu, když nám dali nůž na krk a řekli, buď biřmování, nebo škola, tak jsme děcka poslali studovat.

Jak jste se dostala do Krabčic?

Syn si postavil barák tady v Kostomlatech, pak ho prodali a šli do Roudnice. S manželem jsme začali na stará kolena zase hospodařit, ale když pak zemřel, tak už toho na mě bylo dost. Tak syn zakročil a řekl mi, abych si sbalila pár věcí a šla bydlet k nim. Tak jsem tam s nimi chvíli žila a koukala se z okna, ani v kuchyni jsem nemohla moc pomáhat. Mají takovou moderní a vše vysoko a já

už všechno dělala převážně vsedě. Synova žena pracovala tady v diakonii, tak jsem se sem šla podívat, líbilo se mi to a nastěhovala se sem. Každý víkend mě syn odveze k nim. Bydlejí hned vedle, tak není problém, když něco potřebuju. A máme tu dobrou partu.

Děkuji vám za vyprávění a přeji, ať se vám tu společně daří.

Jan Horák

CO BYLO

TŘICET ZMOKLÝCH

Naše přání, aby se letošní zahradní příměstský tábor nemusel znovu konat na poušti, se splnilo: podobně jako divadelní festival, i příměšťák schytl uprostřed parného léta deštivý týden. Pro děti i vedoucí to byla zátěžová zkouška, protože ačkoli je na zahradě spousta různorodých míst k vyžití, střecha nad hlavou tam pochopitelně chybí. Naštěstí jsme i letos vsadili na výlety do blízkého okolí, takže nějakou možnost uniknout slejvákům jsme vždycky našli (dvakrát jsme se museli zachránit zběsilým útekem do průchodu před městský úřad – radši se neptat, jestli z nás měli úředníci a policisté radost...). Deštivé počasí samo trochu určuje typ programu – mnohem víc než loni si děti užily výtvarných aktivit – v prostorách klubu si vyráběly jednoduché maňásky, s kterými pak sehrály improvizované scénky, v ambitu kláštera se zase pokoušely domýšlet a dokreslit původní podobu gotických kružeb, rozbitých už za husitských válek, a učily se pracovat s pastely při kresbě vlastních komiksových figurek. Ocitli jsme se v trochu paradoxní situaci – ačkoli půl týdne přšelo, stále trval zákaz rozdělávání ohňů, a tak jsme nemohli pozvat rodiče k táboráku s programem, jak už se za poslední dva roky stalo tradicí. Vynahradili jsme si to aspoň společnou party na plácku před zvonící, pro kterou děti rodičům a návštěvám připravily chlebíčky a ovocné špízy částečně z plodů naší zahrady – a vrata proměnily v improvizovanou galerii svých celotýdenních maleb, kreseb a výtvorů. S třiceti táborníky jsme toho zažili ještě mnohem víc – nechte si od dětí vyprávět o exkluzivní prohlídce zámku v Libochovicích, o geologickém zkoumání v Ledčicích nebo o spoustě her odehraných na zahradě i na procházkách.

Za třetí táborový ročník děkujeme všem hravým účastníkům, spolupracujícím rodičům a trpělivým lektorům. Věřím, že farní příměšťák konaný v prostorách kláštera a zahrady má smysl jak pro „domácí“, tak pro rodiny, které jinak tolik do kontaktu s farností nepřijdou. Už teď se těšíme na další pokračování!

Barbora Matiašová

CO BUDE

ZAHÁJENÍ VÝUKY NÁBOŽENSTVÍ PRO DĚTI

Zahájení farní katecheze pro děti proběhne v pátek 4. 10. v 15.30 na faře. Začneme společnou aktivitou dětí i rodičů, rozdělíme se do skupin, ve kterých se budeme letos setkávat a skončíme společnou modlitbou a požehnáním. Schůzky se budou konat pravidelně v pátek od 15.30 do 16.15, nejstarší skupina v prodlouženém čase dle dohody. Přihlášky budou k dispozici na místě, v kostele a v klubu. Bez podepsané závazné přihlášky není možné do náboženství docházet. Biřmovanci se poprvé sejdou téhož dne v 19,30.

FARNÍ KÁVA

Na popud vzešlý na farním dni bychom rádi vrátili do povědomí pravidelnou farní kávu, vždy 2. neděli v měsíci po hlavní mši. S posunem času mše jsme totiž zaznamenali úpadek nedělní živosti klubu – je jasné, že den je o půl hodiny kratší a oběd blíží. Pojdme si proto na sebe vyčlenit čas záměrně a jednou měsíčně si pohovořit nejen v ustálených hloučcích, ale třeba i v hloučcích méně obvyklých. Sladkosti ke kávě jsou velmi vítány a vždy vysoko ceněny. Pojdme občas nespěchat a promluvit spolu.

PÁTEČNÍ VEČERY V KLUBU

Po dvou letech běhu Nezávazných hovorů o víře jsme se rozhodli pro změnu. Chceme rozšířit a trochu specifikovat možnosti, jak při pátečních večerech kypřit svoje přemýšlení o životě a sdílet své pohledy. Každý pátek od 18.00 do 19.30 pro to bude v klubu připraven prostor. A to ve dvou podobách:

LECTIO DIVINA (povídání nad nedělním čtením)

Lectio divina je starý a široce používaný způsob, jak Boží slovo nejen slyšet, ale také ho takříkajíc přežvýkat, strávit a vzít si z něj maximum živin pro každodenní život. Každý pátek (kromě 2. v měsíci) se budeme setkávat nad mešními texty příslušné nadcházející neděle. Budeme číst, povídat si, modlit se. Při nedělní mši - a nejen při ní - se pak můžeme u stolu Božího slova vyživit dosyta. Účast může být pravidelná, příležitostná i nahodilá. Začínáme 18. 10.

KLUB NEZNABOHŮ (prostor pro hledání)

Klub neznabohů je otevřená platforma pro neformální povídání nad biblickými i jinými příběhy, které se nás zvláště dotýkají, ať jsme „věřící“ či „nevěřící“. Setkání jsou určena všem, kdo sami sebe neváhají označit za „neznaboha“ (kdo ostatně může říct, že Ho dobře zná?) Konají se každý 2. pátek v měsíci od 8. listopadu do května.

Zuzana Horáková

„BOHU DÍKY!“

„Myslíte-li si, že Písmo sv. se týká jen mnichů, mýlíte se. Ono je ještě potřebnější pro vás, věřící, žijící uprostřed světa. Ještě horší než nečíst Písmo je domnívat se, že jeho četba je zbytečná a neužitečná“ - to už dávno říkal sv. Jan Zlatoústý. Boží slovo probouzí a oživuje naši víru, posvěcuje nás, vlévá do nás Boží život. "Pro vás není to slovo prázdné, je to váš život!" Dt 32,47

Za každým Božím slovem se skrývá živá osoba Ježíše, který se chce setkat s každým z nás jako s přítelem. Je důležité namáhat se z Boží síly a podle Božích představ, abychom nežili marně. Bůh slibuje těm, kteří rozjímají jeho slovo a uchovávají ho ve svém srdci, plodný a naplněný život. A o to by nám přece mělo jít. Boží slovo je tedy darem. Nezaslouženým. Zdarma daným. Prostě milostí, kterou bychom sami nikdy "nevydobyli" ani "nevydolovali." A nevymysleli. Proto po vyslechnutí biblického textu v liturgii odpovídáme "Bohu díky!" (Podle předmluvy ke knížce "Modlitba s Biblí v ruce")

Ke společnému čtení Bible se jedna skupinka sejde ve čtvrtek 3. října 2019 v 9.30 na faře.

Marie Hrnčířová

KDY SE KDO PRAVIDELNĚ SETKÁVÁ?

- **společné čtení Bible** – čtvrtek 9,30 (od 3. 10.)
- **náboženství pro děti** – pátek 15,30 (od 4. 10.)
- **biřmovanci** – pátek 19,30 (od 4. 10.)
- **Lectio divina** (povídání nad nedělními mešními texty) – pá 18,00; kromě 2. pátku v měsíci (od 18. 10.)
- **Klub neznabohů** (prostor pro hledání) – 2. pátek v měsíci od 18.00 (místo Lectio divina; od 8. 11.)
- **Legio Mariae** – středa 17,30
- **Farní káva** – 2. neděli v měsíci po mši
- **Adorace Nejsvětější Svátosti** – neděle 19,00

SVATOVÁCLAVSKÁ POUŤ V BECHLÍNĚ

Pouť se koná v sobotu 28. 9. 2019 před kulturním domem, v Prodejně dílně lidové tradice a na prostranství před ní a v nově upravených prostorách pro společenské a vzdělávací akce v přízemí domu č. p. 18.

Program:

- 14:00 - zahájení provozu zábavných atrakcí (skákací hrad, chůze na chůdách, střelení s pistolkami apod.)
- 15:00 - příjezd sv. Václava a jeho družiny
- kreativní dílny pro děti a dospělé (korálkové tvoření: výroba náušnic, náramků, navlékání náhrdelníků, tvorba z těsta apod.)
- ukázky řemesel (tkaní, paličkování, výroba staročeského perníku)
- provoz Podřipského betlému
- 14:00 – 17:00 - posezení s dechovkou – Pozdní sběr pod vedením Richarda Noska
- vystoupení pěveckého sboru 5Pé

Tradiční občerstvení zajištěno včetně prodeje posvícenských koláčů a škvarkových placek. Pořádá Sdružení pro obec Bechlín - Předonín. Všichni jsou srdečně zváni.

Jiřina Šustrová

LECTIO DIVINA

POVÍDÁNÍ NAD NEDĚLNÍM ČTENÍM

- lépe porozumět textům a hlouběji prožívat mši
  - získat maximální užitek z Božího slova
  - postřehnout, jak biblická čtení mluví o nás
- sdílet různé pohledy na stejný text a vzájemně se obohatit
  - spojit četbu, zážitek, úvahu a modlitbu

PÁTEK 18.00 – 19.30 / KLÁŠTERNÍ KLUB

Každý pátek (kromě 2. v měsíci) se budeme setkávat nad mešními texty příslušné nadcházející neděle. Budeme číst, povídat si, modlit se. Účast může být pravidelná, příležitostná i nahodilá. Začínáme 18. 10. 2019

PROGRAM

- so 28. 9. Slavnost sv. Václava, mše v Roudnici v 18,00
- ne 29. 9. Poutní mše v Bechlíně v 11,00 a v Ledčicích v 11,00. Nedělní sbírka bude věnována na církevní školství.
- Benefiční koncert v Cítově (flétna, tenor, spinet), vstup dobrovolný - výtěžek bude použit na obnovu varhan - 17,00
- čt 3. 10. Zahájení společného dopoledního čtení Bible – 9,30
- pá 4. 10. Zahájení výuky náboženství pro děti – 15,30; setkání biřmovanců – 19,30; zasedání pastorační rady – 19,00
- so 5. a ne 6. 10. Sčítání účastníků bohoslužeb
- po 7. 10. Panny Marie Růžencové, mše v Roudnici v 18,00
- so 12. 10. Poutní mše v Račiněvsi - 16,00
- ne 13. 10. Farní káva
- pá 18. 10. První Lectio divina, 18,00
- út 22. 10. Památka sv. Jana Pavla II., mše v Roudnici v 18,00
- čt 31. 10. Vigilie Slavnosti Všech svatých, mše v Roudnici v 18,00

POZOR, změna času páteční mše v kapli:

17,30

celoročně, bez rozdílu mezi zimním a letním časem

Platí od 27. 9. 2019. Mše o svátcích a slavnostech, které se konají v kostele, začínají jako v jiné dny v 18,00.

Pravidelně se zpovídá v Roudnici půl hodiny před každou mší sv. s výjimkou neděle. O tuto službu lze také požádat po mši sv. (především mimo Roudnici) nebo si domluvit individuální termín.